

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות בלק - פינחס תשפ"ג ♦ עלון מס': 117

השגחה שבועית

חיים בניסים

מברכת הגומלי של ר' יום טוב, עוד רעשה השכונה ימים רבים. הוא סיפר שהוא נפל לתוך הים. המים הגיעו לו עד קרוב לאפו, והנה הוא נתקל באבן כבדה שנזרקה אליו מהחוף. האבן כבדה מהמים ובעוד רגע תשקע, אבל ברגעים כאלו לא ההיגיון הוא זה שעובד. ר' יום טוב נאחז באבן ועלה עליה, וראו זה פלא. האבן המשיכה לצוף על פני הגלים!

נס בתוך נס! לא רק שהוא ניצל מטביעה, אלא על ידי אבן שצפה על פני המים!

הסיפור היכה גלים, תרתי משמע. היה זה גילוי אלוקי שהקב"ה רצה שהוא יינצל. אין לזה שום הסבר אחר, וכמה יודעי בינה התחילו לתחקר את ר' יום טוב על מעשיו, לדעת במה זכה לנס העצום הזה.

אלא שעד שהוא מתחיל לפשפש במעשיו, מתברר שהנס הזה קורה לי ולך ולכל העולם כולו.

בכל בוקר אנחנו מודים לקב"ה בברכה מיוחדת, 'רוקע הארץ על המים'.

יסוד האבן נמצא תמיד למטה. כשתניח אבן בים, היא תשקע. עם זאת, מה קורה עם העולם שלנו? כל כדור הארץ מבוסס על פני המים, והוא אינו נופל.

האלשי"ך הקדוש מפרש על הפסוק (תהלים קלו) "לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו" - "כי בעצם היות ארץ על המים, הוא צער ליסוד העפר להיות שלא כטבעו, כי יסוד העפר טבעו למטה".

ולמה ברא הקב"ה את העולם כך? הרי הקב"ה היה יכול לברוא את העולם באופן שצד אחד יהיה מים, וצד שני יהיה ארץ? אלא שהקב"ה רצה שהעולם יתקיים כל הזמן באופן שנוגד את חוקי הטבע. כך יראה האדם כל הזמן את חסד הבורא עליו, "כי לעולם חסדו".

במציאות הזאת הקב"ה מוכיח לאדם: אני מחזיק אותך שלא כדרך הטבע.

ועל זה שאדם קם בבוקר והוא שם את רגליו על הארץ, תיקנו חז"ל להודות בכל יום בברכה מיוחדת לקב"ה, על הנס הנפלא שקורה כאן, שאינו שונה מהנס של אותו אדם, שנעמד על אבן באמצע הים ונשאר לצוף מעליה.

שבת שלום ומבורך,

פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

שלוש מצוות בנשימה אחת

הוא מרצה ושמן עם כל מה שיש לו. הוא מלא שבח והודיה על כל הטוב שה' חנן אותו. אמנם כן, החיים מלווים בניסיונות, ומתמודדים הרבה עם קשיים, אולם הבוטח בה' משכיל להתבונן על הטוב, החן, החסד והרחמים שה' משפיע עליו. בזה הוא מתמקד, וכך הוא מרויח את התחושה: טוב לי.

הכרה זו מתבטאת בכל מהלכיו, בלב ובלשונו ובנראו ונבנתו. חושב כך וגם אומר כששואלים אותו מה שלומו, התשובה היא "ברוך ה', הודו לה', חסדי ה'", פניו מאירות ודבריו נעימים, וזאת לא הצגה, אלא הוא מקיים "אודיע אמונתך בפיי". דיבוריו נכנסים פנימה, והאמונה הולכת ומעמיקה שורש בתוכו. אותה הכרה בחמלת ה' מלווה אותו בחיצוניות ובפנימיות, עד שבטוח כי הכל לטובה, גם אם לא רואים זאת כרגע.

שמונה עשר פרטים יש במי שהגיע לדרגה התשיעית. חיפשנו איזה צדיק, 'להלביש' עליו את הפרטים האלו, כדי שנוכל ללמוד אותם היטב ולהשיב אל ליבנו, והנה, בחמלת ה' עלינו מצאנו בחז"ל הרבה עובדות ואמרות הקשורות לדרגה התשיעית, אצל התנא הקדוש רבי עקיבא בן יוסף, רבו של רבי שמעון בר יוחאי.

מה נאה ומה יאה, שרבי עקיבא ילמדנו את תהלוכות הביטחון לפרטיהן. הוא, שזכה להוציא לאור עולם את המאמר: לעולם יהא אדם רגיל לומר, כל מה דעביד רחמנא לטב עביד (ברכות ט:).

כשיהודי אומר 'כל מה דעביד רחמנא לטב עביד', הוא תופס בבת אחת שלוש מצוות: א. לומד את לשון הגמרא. ב. לומד הלכה בשולחן ערוך אורח חיים סימן ר"ל סעיף ה'. ג. מקיים את ההלכה באותה אמירה. הלכה שיש לה תוקף גדול מצד דינא דגמרא.

אשרינו שאנו זוכים ללמוד ולקיים. אשרינו גם אם לפעמים שוכחים, גם אם רק נזכרים. אשרינו בכל פעם שאנחנו מתחזקים, אשרינו שאנו שואפים להתקדם ולהכיר, ויהי רצון שתחזק הכרתנו עוד ועוד בשמו ית', ויקיים בנו הכתוב: והבוטח בה' חסד יסובבנו, אמן.

(מתוך שיעור 307 בשיעור הביטחון. לשמיעת השיעור הקליש: 4 לאחור בחירת השפה, או בחיוב ישרי 02-3011904).

רבינו מונה בסוף שער הביטחון עשר דרגות במעלות הביטחון. ברובן כתוב 'וכשתחזק הכרתו'. ככל שהאדם מתבגר, הוא רואה עד כמה הוא תלוי בבורא עולם, כמה הוא זקוק לסייעתא דשמיא, וכמה קרוב הוא אל הכישלון, אם לא רחמיו וחסדיו. ככל שלומד ומתעסק יותר בענייני הביטחון, זוכה לעלות מדרגה אחר מדרגה. הדרגה העשירית היא דרגה מיוחדת לחסידים, צדיקים ונביאים, הפרושים לגמרי מענייני העולם הזה. איננו מדברים כעת על מדרגה זאת, אלא אל אנשים כערכנו, אשר לדרגה התשיעית כן מסוגלים להגיע, אף בשנת תשפ"ג, אך רק אחרי ג'עיה רבה. לא ניתן ליצר הרע להחליש אותנו. הוא אומר: בשביל מה ללמוד ולהתיגע, אם בכל מקרה לא נוכל להשיג את הדרגה הגבוהה ביותר? - אך לא: אנו בני אדם, ומודעים אל החיסרון ואל חוסר השלמות. טוב שנדע שיש דרגות הרבה יותר גבוהות. טוב שנבין כי תמיד אפשר לשאוף לעוד, וטוב שאם זכינו להתקדם, אפילו קצת, נשמח מאד מאד!

הולך היהודי בנפתולי החיים. הנה הוא בעל משפחה, ועליו לדאוג לצרכי בני ביתו הקטנים עם הגדולים, ולהתמודד עם ענייני פרנסה ובריאות, חינוך וחברה. וככל שזוכה ללמוד יותר בענייני אמונה וביטחון, הכרתו מתחזקת. ובדרגה התשיעית תחזק הכרתו בחמלת ה' על ברואי.

מידת החמלה היא דרגה יותר גדולה ממידת הרחמים. לרחם יכול כל אחד, גם רוב הגויים מרחמים על בני משפחתם, אולם חמלה יש רק אצל יהודי. הוא רואה שלחברו חסר משהו, ועל אף שאין בידו לתת לו, הוא אינו מתחמק, אלא מנסה לעזור ולהשיג את המבוקש באופן אחר. הוא רותם את עצמו לאסוף צדקה בשביל השני, מתפלל עליו ומטכס בשבילו עצות, גם אם מצד יכולותיו האישיות הוא אינו יכול לסייע.

עתה, כשמדברים על חמלת הבורא, נשאל: וכי אפשר לומר על השי"ת שנותן ממה שאין לו, והרי הכל שלו? אלא שהקב"ה חומל על האדם, ונותן לו מה שלא מגיע לו. זוהי החמלה, וזאת היא ההכרה שאליה מגיע הבוטח בה'. הוא מבין ומשיב אל הלב שלא מגיע לו כלום, הכל מתנת חנם, וממילא

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארג ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28

מדרום אפריקה 87-551-8521 • מארגנטינה 3988-4031 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מאוקראינה 380-947-100-633

קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

צנתוק אישי

שמי משה ואני גר בירושלים עיר הקודש. הסיפור שלי התרחש ביום כ"ב בתמוז תשפ"ב - יום היארצייט של הרבי הקדוש רבי שלמה מקארלין זי"ע, שמקום מנוחתו בלודמיר. הקשר שלי אל הצדיק מלודמיר התחיל מהקשר שלי לרבי ומורי, הרה"ג רבי מאיר סירוטה שליט"א. שנים רבות שאני זוכה לשאוב מים חיים ממעיניו הזך, לקנות ממנו תורה בהירה ולשמעו מפיו פסקי הלכה. מתוקף תפקידו הרם של רבי מאיר שליט"א, הוא נוסע לעיירות נידחות על פני חבלי אוקראינה ופולין, לצרכי הכשרת מזון, תיקון מקוואות, עירובין ועוד, לטובת בני ישראל השוהים בגולה. במסגרת אותם מסעות זכה רבי מאיר לפקוד קברי צדיקים רבים, ביניהם ציון הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע שבלודמיר. בבואו שמה נשבה ליבו בקדושת המקום, עליו שורה רוחו של רבינו זי"ע כמו בחיים חיותו, ומני אז הוא פוקד את הציון הקדוש בלודמיר, כשהוא מוסיף ומדגיש כי ניתן לפעול במקום ישועות גדולות.

בחודש תמוז האחרון, ככל שהתאריך כ"ב בתמוז הלך והתקרב, התגברה בליבי התשוקה למסור קוויטל שיונח על ציונו של הצדיק. ידעתי שמורי ורבי עומד לטוס ללודמיר, ותכננתי למסור לו את הקוויטל כדי שייקח אותו עימו.

אלא שתוכניות לחדוד ומעשים לחוד. הרב נסע ללודמיר, ואני נשארתי כאן עוד לפני שהספקתי לכתוב את הפתקה. רק לקראת יום כ"ב בתמוז, יום היארצייט, נזכרתי בכל העניין, אבל הבנתי שרבי מאיר כבר שוהה בציון הקדוש, ובאין לי רעיון אחר עם מי לשלוח את הקוויטל, נראה היה שהפסדתי את ההזדמנות. הייתי די מאוכזב, אבל התחזקתי שהכל לטובה.

הגיע ובא ליל היארצייט, והפלאפון שבכיס מצלצל. מספר לא מוכר נראה על הצג, ואחרי כמה צלילים קצרים הוא מפסיק וממתקן. החלטתי לחזור למתקשר, ואז התברר שזה היה צנתוק. על הקו נשמע תקליט: "הגעעתם לקו תורתו של הצדיק ר' שלמה מקארלין. לכבוד היארצייט ניתן לשלוח קוויטל לציון הקדוש על ידי המערכת, בחינם ובאופן אוטומטי. הקישו כעת שתיים..."

נדהמתי. קוויטל לר' שלמה קארלינער! למען האמת זה לא כל כך מפתיע. אם יש ארגון שדואג לאירוח, לעלונים ולכל מה שקשור לציונו של הצדיק בלודמיר, אך טבעי הדבר שהם גם יזכו את הרבים בקוויטל חינם. הבנתי שעם כל ההערכה לפועלם, עדיין התזמון הוא לא מרגש כל כך. כמו שאני קיבלתי צנתוק, קיבלו גם אלפים נוספים ברחבי העולם.

הקשתי את הספרה שתיים, והדובר המשיך: "נא אמרו את שמכם ושם האם, ולאחר מכן הקישו סולמית. שימו לב, הוסיף הקריין והדגיש: "בכדי שהמערכת תקלוט כראוי את דיבורכם, אנא אמרו את שמכם בהברת עברית מדוברת. לדוגמה: מוישה בן רבקה - אמרו משה בן רבקה..."

עכשיו נשמע צפצוף, שאומר כי עלי לומר את שמי, אך לא הצלחתי להוציא מילה מהפה. ההפתעה היתה מושלמת, ואני נותרתי כהלום רעם, כי כן, שמי ושם אימי הוא, לא פחות ולא יותר, **משה בן רבקה** - - -

זו היתה עבורי הודעה פרטית מן השמים, מסר אישי מבורא עולם. מכל צירופי השמות, נבחר דווקא שמי כדי להדגים את אמירת השם ושם האם, ואני רואה בזה אות כי בסופו של דבר, ההשתוקקות והרצון ששמי ייזכר אכן פעלו את פעולתם בגבאי מרומים, כי רצון אמיתי של יהודי משתוקק אינו שב ריקם.

זכותו של רבינו רבי שלמה בן יוטא תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

(יום רביעי פרשת חוקת תשפ"ג, בוקר. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

היום תשמע שוועתנו

מדבר יוסל מאשדוד. אני עובד לפרנסתי כסופר סת"ם, וכותב מזוזות. אפשר לומר שכתביבת הסת"ם היא פרנסה מכובדת, וכשמוכרים את המזוזות מקבלים תשואה נאה, שמאפשרת לפרנס משפחה בסייעתא דשמיא.

מאז שהתחלתי בכך הכל עבד יפה, עד שבתקופה האחרונה משהו התחיל לחרוק. אני כותב וכותב, יש לי כבר חבילה נכבדת של מזוזות מהודרות, אולם אין להן דורש. אני מתקשר לסוחר אחד, והוא עונה שהוא לא צריך עכשיו. סוחר שני משיב תשובה דומה, והשלישי מסביר לי שהמצב בשוק השתנה. יש הצפה של תפילין ומזוזות. ההיצע גדול מהביקוש, ולכן גם צריך להוריד את המחיר. לעת עתה, אפילו במחיר נמוך לא נראה לו שאצליח למכור. בכל אופן לא בימים אלו. הוא ניחם

השליחות

כבר חמישה חודשים שהבת שלי בבית חולים. חוץ מהדאגה לשלומה והתפילות לרפואתה, אני חווה טלטולים בדרכים, וקשיים מורכבים בבית ובבית החולים, שהוא מקום שמשום בחינה לא נעים לשהות בו. מה שמאוד כואב לי זה גם הביטול תורה. הו, כמה שאני מתגעגע לספסל הכולל! אח, איזה תענוג זה לשבת עם החברותא בבית המדרש. המזגן דולק והראש צולל פנימה לתוך הסוגיה. אם אתה אברך כולל, תעריך את הגן-עדן שבו אתה נמצא.

הדבר השני זה עצם השהייה במקום שדורש הרבה סבלנות והתגברות, שמירת עיניים ועבודת המידות. בכל פעם מחדש עלי לאסוף את כל הסבלנות ואת כל החיוכים, כדי להעניק לילדתי כוח במלחמה על החיים. למעשה, אנחנו מתחזקים ביחד. אני אומר לה מה שאומר כל יהודי, מבטיח לה שהקב"ה אוהב אותה אהבה אין סופית, מחזק אותה ואותי שהכל לטובה, שהשם הוא כל יכול ובוודאי ירפא אותה, והיא עוד תשתובב כמו כל חברותיה, תגדל ותפרח ותקים בית נאמן, ותספר לילדים שלה סיפורים יפים של אמונה ובטחון.

לכשעצמי אני מנסה לענות לסימן שאלה שהולך לפני כל העת: לשם מה נשלחתי לכאן? הרי ידוע שכל הגלויות נועדו כדי שבני ישראל יעלו את הניצוצות שנפלו באותם מקומות. אין כל ספק שגם אני מעלה אי אלו ניצוצות, אולם הייתי רוצה לזהות שליחות כלשהי שיש לי במקום הזה.

ליד מיטתה של בתי, מעבר לוויילון, שוכבת גם כן ילדה שמתמודדת עם חולי קשה. היא מגיעה מקיבוץ כלשהו בארץ, והיא כמו הוריה, בקושי ידעו דבר על יהדות. יכולתי לשמוע מאחורי הוויילון את מילות ההרגעה: יהיה בסדר, את עוד תצאי מזה, ועוד משפטים המביעים תקווה מעין אלו. משפטים חסרי בסיס, חלולים וריקים בלי

בחזית האמונה סיפור אישי

להתעמק מאמר עומק

שטח פרטי סיפורים אישיים על השגחה פרטית

כך בטחו סיפורים קצרים ועובדות מדוללי ישראל בנשוא אמונה ובטחון

ניתן להצטרף גם בעמדת נדרים פלוס תחת השם: "מגזין השגחה פרטית"

אלפי יהודים כבר יושבים ומתענגים על המגזין החדש והמושקע

השגחה פרטית לכל המשפחה הצטרפו גם אתם התקשרו עוד היום ל-

02-6246845

אותי שזהו מצב זמני, ובוודאי יגיעו ימים טובים יותר. יהודים יקנו דירות ויצטרכו מזוזות, תהיה לי פרנסה בשפע, והכל יבוא על מקומו בשלום.
הוא היה בהחלט נחמד, על אף שלא קנה ממני כלום, אבל עם נחמות ודיבורים לא קונים במכולת, ואני הגעתי למצב ששאלתי מאיפה קונים צרכי שבת.
ניסיתי אצל עוד כמה סוכנים, וכולם ענו תשובות מתחמקות ומחלישות. המצב הכלכלי השפיע עלי. איבדתי את הריכוז ואת השמחה. לא ידעתי איך מתמודדים עם זה, וכאב לי מאד שאאלץ לחרוג ממנהגי: המנהג שלי הוא שאיני משתמש כלל בצ'קים ובכרטיס אשראי. אני קונה רק במזומן, וברוך השם, תמיד הסתדרתי עם ההתנהלות הזאת. עכשיו התחלתי לחשוב על הלוואות, ומחשבה זו העכירה את רוחי כל כך. הייתי ממש שבור ומדוכדך.
סיפרתי לאשתי על המצב, והיא עודדה אותי כי יהיה טוב. בינתיים חלפו עוד כמה ימים, עוד מעט מגיע ה-15 לחודש הלוועזי, ואחר כך ה-20, הרבה כסף צריך לצאת מהבנק בתאריכים אלו, ואנה אני בא?

רק חשבתי את המחשבות העגומות האלה, ואשתי פונה אלי בחיוך כשפניה שטופות דמעות, ואומרת לי, "עכשיו התפללתי מנחה וביקשתי מהשם, שתמכור היום את כל המזוזות".
היא היתה מעודדת ומלאת תקווה, אבל אפילו דיבורי האמונה שלה לא הוציאו אותי מהדכדוך. שכל המזוזות תימכרנה היום... באמת... הרעיון היה נשמע לי הזוי, כמו שמישהו יבוא ויגיד לי שאזכה היום בהגרלת המיליונים בלוטו.

היא ביקשה, שלשם השתדלות אתקשר לסוכן שאין לי קשר איתו בדרך כלל. אבל אני לא הסכמתי. לא הייתי מסוגל לשמוע עוד פעם שעונים לי 'לא, אני לא יכול, אי אפשר, תנסה בפעם אחרת'. לא היו לי כוחות נפש לעמוד שוב מול הסיור, ועל אף שהיא הפצירה, לא הסכמתי.
יצאתי מהבית, והנה כשאני כבר ברחוב, מתקשר אלי סוכן שדיברתי איתו לפני שבוע. אז סיפרתי לו שיש לי כמות נכבדת של מזוזות, אלא שהוא אמר שהוא צריך מזוזות בכתב בית יוסף, בעוד שאני כותב בכתב האר"י. עתה הוא התקשר אלי ושאל, "סיפרת לי שיש לך הרבה מזוזות, האם הן עדיין אצלך?"

"כן", עניתי, ועדיין לא האמנתי שהוא הולך לקנות אותן.
התברר שהזמינו אצלו כמות גדולה של מזוזות בכתב האר"י, ומכל כתבי הסת"ם הוא נזכר בי. המזוזות נמכרו באותו יום! ממש כמו שאשתי התפללה.
ראו כוחה של תפילה זכה, מתוך אמונה נמימה של בת ישראל!

(יום חמישי פרשת קרח תשפ"ג, בוקר, מס' סיפור 35472. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

כל עכבה לטובה

ביום שישי בבוקר יצאתי מהבית בשעה תשע ונכנסתי לרכב. התוכנית שלי היתה להגיע לשיעור תורה שמתחיל בשעה תשע ורבע, תוכנית הגיונית עם מרווח של עוד דקה או שתיים עד שהשיעור יתחיל בפועל.

ביקשתי להתניע, ואז אני מגלה שמאחורי חונה משאית גדולה, ואיני יכול לנסוע. ראיתי שהמשאית מובילה מוצרי חשמל, ואילו הנהג איננו. מה הוא חושב לעצמו? איך לדעתו אני אמור לצאת לדרך? ומה זה שבים שישי תופסים ככה את הכביש? שאלות במקומן, ומשאית שאינה במקומה.

התקשרתי לחברה שפרטיה הופיעו על המשאית, ואמרו לי שינסו לאתר את הנהג. בינתיים נקפו הדקות. עשר דקות הפכו לעשרים, ואני עדיין תקוע. התקשרתי שוב, ואמרו לי שהעניינים בשליטה, ובבקשה שלא אתעמת עם הנהג, כשהוא יגיע סוף סוף.

אמרתי לעצמי, זה רעיון! לא להתעמת עם הנהג. אני נוסע הרבה, ובנסיעות מקשיב לקו השגחה פרטית ומתחזק בכל פעם מהסיפורים שם. כל כך הרבה מדברים על זה שהאנשים סביב הם רק שליחים. זה לא שהנהג העלום עוצר אותי, זה הקב"ה שקבע בשבילי שלא אסע עכשיו, ושאיני מאוחר.

אמנם היה לי יצר לחנך אותו קצת, לומר לו משהו כמו, אתה לא מתבייש? מה זה, אתה מלך הכביש? ועוד ועוד, כראוי למי שעייב אותי עשרים דקות, אבל החלטתי שאני סתם את פי. ולא רק זה, אלא החלטתי שהנהג אפילו לא ידע שהתעכבתי בגללו, כי הרי באמת זה לא בגללו, אלא בורא עולם קבע בשבילי שהמסלול הבוקר יתחיל באיחור, ואם ככה, הכל בסדר.

סיימתי את מחשבתי הטובות, והנה הגיע לו הנהג. הוא יצא לדרך מבלי שיקלוט מה נחסך ממנו, ונסע לדרך. או אז יצאתי גם אני לדרך, וכשהגעתי גיליתי שהשיעור התחיל באיחור, ולא הפסדתי הרבה.

אולי תשאלו מה הסיום של הסיפור, מה הרווחתי מכל זה. באמת אני מאמין שהרווחתי הרבה, כי אני מאמין שמאמונה רק מרוויחים, אבל מה שראיתי בעיניים שהרווחתי, אלו הרוגע והשלווה. הרווחתי בוקר טוב ורענן. אני לא רוצה לחשוב על כל המטענים השליליים שהייתי מנסה לעצמי, עם חילופי האשמות וטענות עם נהג המשאית. תודה לך השם על הרוגע, על העיכוב ועל שני השיעורים שלמדתי היום: שיעור תורה ושיעור באמונה.

(יום שלישי פרשת קרח תשפ"ג, לילה, סיפור 3, מס' סיפור 35440. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

ה ע י ק ר

- שהקב"ה

הוא זה שישלח

את הרפואה. לפעמים

התחשק לי ממש להתפרץ

ולהשלים את המילים החסרות. כל

כך כואב לשמוע איך מדבר יהודי מזרע

ישראל, ששם שמים אינו שגור על פיו.

אולם לא העזתי. רציתי לדבר איתם, אבל

איך אפשר לומר דברי מוסר לאנשים כל כך

כאובים, שחייהם התהפכו על פיהם? שתקתי

וחיכיתי לשעת כושר.

בערב חג השבועות, כאשר בכל הבתים

מתארגנים לקראת החג עם עוגות גבינה

ותבשילים מדיפי ניחוח, ישבתי בבית

החולים ליד הבת שלי, והרגשתי שהפעם

הגיעה ההזדמנות. פניתי להורים הדואבים

של הילדה שלי מלטת ביתי, ואמרתי להם

בחום ליב: "היום בערב יחול חג השבועות.

היום יהיה שוב מתן תורה, כמו שהיה במעמד

הר סיני, שאז כל היהודים התרפאו. העיוורים

התחילו לראות, החרשים לשמוע, וכל מום

וכאב התבטלו כלא היו. ההשפעה הזאת

חוזרת גם עכשיו, בחג הקדוש! בחג יחול גם

יום ההילולא של דוד המלך, שחיבר את ספר

התהילים, חו סגולה נפלאה להתפלל ולבקש

ביום הזה, ולומר פרקי תהילים לרפואה

ולישועה".

כך המשכתי ודיברתי, כשאני משתדל

להעביר את רגשי הלב. כל כך רציתי להטיב

איתם, שידעו את האמת, שיש תקווה. שיש

על מי לבטוח, על מי להישען. שיש לנו אבא

גדול בשמים שרואה הכל ויכול הכל.

ראיתי איך הדברים היו ממש כמים על נפש

מעולפת. הם שתו כל מילה. בעיקר ריגש

אותי לשמוע מילים מפי האמא של הילדה,

שכל כך התרגשה ואמרה: "היה שווה לעבור

את כל התקופה הזאת, כדי לשמוע מילים

כאלה". היא הוסיפה ואמרה כי הם צאצאים

של הרה"ק הקדושת לוי, סגורם של ישראל,

רבי לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע.

ואני הודיתי לבורא כל עולמים על הגילוי

המרטיטי, כי אכן, יש מטרה ותכלית לשהותי

בבית החולים. אם יהודים יקרים, צאצאים

לצדיק עליון וקדוש, התעוררו בזכותי, הכל

היה שווה. למחיה שלחני אלוקים.

(הבטחון היומי, יום ראשון, פרשת קרח תשפ"ג. לשמיעת

השיעור הקישו 2-0 לאחר בחירת השפה, או בחיגו ישיר

(023011905)

מאחורי הקלעים
ילדים מספרים

משיגים חזקים הכל לטובה
ציון נשאל פותחים

זה קרה לי
ספור אמת מהממים

עלילות המשגחים
ספור קומיקס אמתי

באמת
מדור שיתוף סיפוריים אישיים של נשים בנושא השגחה פרטית

להכניס אמונה הביתה
מאמר לאמא שרוצה יותר

צחוק בצד

לראות אמונה בעיניים
ראיון שנותן כח

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

מעת לעת אני נוהג להתקשר למענה הקולי של הבנק, במטרה להתעדכן במצב החשבון. לפעמים זה חשוב, בשביל המעקב לגבי כספים שאני ממתין להם, או כשאני רוצה לקנות משהו, ואני רוצה לדעת אם יש לי כסף לך. אך ברוב הפעמים אני מתקשר סתם, הנהנה לשמוע על הפעולות בחשבון, כספים שיצאו ובעיקר כספים שנכנסו. מקיים בבידור את מאמר חז"ל "ממשמש בכיסו בכל שעה ושעה"... לאחרונה התחלתי להתלבט, שמא יש בהנהגה זו פגם במידת הביטחון. אשמח לשמוע דעת הקוראים בעניין זה.

שאלה מספר 668

זאת למדוע, שבהוראות למעשה בכל ענייני אמונה וביטחון צריך כל אחד לקיים לעצמו 'עשה לך רב'. התשובות שמתקבלות במקוראים החשובים, הן אך ורק כדי לזון בידור בסוגיית הביטחון, אבל להוראה למעשה שכל אחד ישאל את רבו.

מצווה, רשות, איסור

הרב חיים מאיר דוד סלק מאלעד, הרב יהודה גבירצמן מבית שמש והרב דוד לייפער מירושלים: השואל מזכיר את דברי הגמרא 'אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה ושעה', בסוגיית ייאוש שלא מדעת. מנהג זה אינו מוזכר כמעלה, וייתכן שיש בו סרך פגם בביטחון. אפשר למצוא הרבה סיבות חיוביות לריבוי העיין בחשבון הבנק, אך במציאות קשה שלא תהיה בזה נגיעה של דאגה ולחץ, דבר שאיננו עולה בקנה אחד עם מידת הביטחון.

הרב רפאל שפיגלמן מירושלים, הרב חיים שטרן מבית עילית והרב אלעד שליט ממודיעין עילית: 'לעולם יהא אדם' - המתעניין ללא צורך בדברים מיותרים שאין טבע האדם לדאוג בהם, לא די שאינו בוטח, אלא אף צורת 'אדם' חסרה לו. אטו בשופטני עסקינין? אדם צריך לעבוד על עצמו להתנהג בברכות.

הרב שמעון שפירא מבית שמש, הרב יהושע לוי מירושלים, הרב זאב אריה שטיגליץ מבני ברק, הרב שלמה שמעון רוטמן מבית שמש והרב גמליאל הכהן רבינוביץ מרחובות: אם המטרה היא לשם מעקב, ולמען הסדר הטוב, הרי אין בזה שום בעיה. אך אם אין בכך שום מטרה, הרי זה ביטול זמן, וגם מעיד על חוסר אמונה.

הרב רפאל זית מבית שמש, הרב יצחק עזרא כהן מבית עילית והרב צבי יעקב ויינברגר מאשדוד: יש מעלה במעקב אחרי חשבון הבנק, כפי דמצינו בגמרא בחולין (קה): "דאמר שמואל מאן דסייר נכסיה כל יומא משכח אסתירא". אמנם צריך לעשות את זה בתבונה, שיהיה לתועלת.

הרב אברהם ברנהוט מבני ברק והרב רפאל טורא מבני ברק: בעל ביטחון צריך להיות מוגז שהורה, הן אם יש לו כסף והן אם אין לו. ההתרגשות והשעשוע מהכסף, מעידים על פגם בביטחון.

הרב שמואל מאיר וייס מאשדוד: סקרנות היא מידה מגונה, וכל עוד הסקרנות לא משועבדת לעבודת ה', יש בזה חיסרון. היטיב להגדיר זאת הרב יוסף כהן מבני ברק: כאשר המטרה לשם מעקב, הרי זו מצווה; כאשר זה בא מסקרנות, הרי זו רשות; אך כשהוא מתקשר מתוך דאגה, הרי הדבר אסור.

הרב יואל צבי טבק מאלעד והרב נח גד ויינטרוב מקריית גת: אם המדובר בהתמכרות, זה הורס כל חלקה טובה, וראוי

שאלה לעלון 119

אני מרגיש שאני נמצא במצב של "הסתר פנים". יש לי הרבה ייסורים ומכאובים, ואני מתפלל ולא נושע (הגם שאני מאמין ובטוח שזה לטובתי). שאלתי: איך מתמודדים עם ההרגשה הזאת של הסתר פנים?

י"מ מירושלים

מסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-300-11-00 שלוחה 563 (לאחר בחירת השופר) | [מ]ן ההקלטה מוגבל ל-3 דקות | במייל 0230011300@gmail.com | בפקס 02-6599189 תשובות יתקבלו רק עם שם מלא ושם עיר עד יום ראשון פרשת מטות-מסעי. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים ב'קו השגחה פרטית'

כאשר אדם ח"ו חש במיחוס כלשהו, ויש חשש ולו הקטן ביותר שמא הוא נחלה במחלה כלשהי, הוא עושה את כל סוגי הבדיקות כדי לשלול את הדבר. ואם ח"ו מתברר שהוא חולה, הוא עושה את כל מה שאפשרי כדי להתרפא. ואני עומד ותמה.

הגענו לזה העולם כדי לתקן את מידותינו הרעות, להפוך למידות טובות. כל אחד יודע שהוא לקוי במידות, ולו במעט.

מדוע אם כן אנשים לא עוצרים לעשות "בדיקות", לראות באיזו מחלת נפש הם חולים, ובמה הם צריכים רפואה? האמת, שלא קל לבדוק את זה.

מסופר שפעם באו לאחד מגדולי הדור, לברר על בחור לצורך שידוך.

ענה אותו גדול: אינני מכיר אותו. שאלו אותו: הרי הבחור נמצא תמיד אצלכם, ואיך זה שאינכם מכירים אותו?

ענה הגדול: חז"ל אמרו "אדם ניכר בכוסו ובכיסו ובכעסו", והנה בחור זה, כשהוא מגיע אצלי הוא מגיע בפנים שוחקות, ומעולם לא נודמן לי להכיר אותו.

אכן כן, בשגרה לא מרגישים את ליקוי המידות. בשגרה הכל טוב, הכל בסדר, אין כעס ואין נקמה ושאר רגשות רעים.

המבחן הוא רק בעת ניסיון. כשגוע הניסיון, אז זוהי העת לעשות "בדיקות". אם רואים שהכעס משתלט, סימן שצריכים להתרפא ולעבוד על זה.

שח לי יהודי חשוב מאד, שהוא משתדל לעבוד על מידותיו במידת החסד.

קודה מתוך שיעור המופלא של הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א תתחיל להכיר את נפשך

תמהתי בפניו: הרי אתה מוכר לכולם כאיש חסד טוב לב, וכל מי שפונה אליך, אתה מיד עוזר לו! אמר לי אותו יהודי: אכן כן, הקצבתי בכל יום שתיים מזמני כדי לעזור לאנשים, אך אם מישוה פונה אלי שלא בשעות אלה, זה מאד מפריע לי.

זאת היא דוגמה לאדם שעושה "בדיקות" למצבו ומנסה להשתפר.

הגיע אלי אברך ובפיו סיפור של "השגחה פרטית". וכך הוא מספר:

אצלנו ככולל נדברנו ביחד, שצריכים להשתלם במידת החסד. קיבלתי על עצמי, שבאם אראה ילד ברחוב שצריך לעבור את הכביש, או שנוקד לשיחת טלפון, אעזור לו.

באותו יום בחזרתי הביתה, נכנסתי לחנות וקניתי כמה דברים. באמצע הדרך אני שומע ילד צועק לעברי, אך דרכי לא התייחסתי. אני ממשקיף הלאה, ועוד ילד מנסה ליצור עימי קשר. הפעם נזכרתי במה שדיברנו ככולל, והחלטתי שאני פונה לתת לו את מבוקשו. שאלתי את הילד: מה אתה רוצה? והוא מצביע לעבר השקית ואומר, תראה, יש לך חור בשקית, ובקבוק של יין עומד לגלוש ממנה.

מסיים האברך ואומר: תראה איזו השגחה פרטית, שבזכות הקבלה נמנע ממני נזק של בקבוק יין.

אמרתי לאברך: לו היית ממשקיף הלאה, ואכן היין היקר היה גולש מהשקית ונשבר, הנזק של בקבוק היין היה נזק קטן, לעומת הנזק הגדול שיש לך כאשר אינך מתקן את מידותיך. יעזרנו ה', שזוכה לעמוד בניסיונות ולתקן את מידותינו ואת נפשנו, אמן ואמן.

שיעורי הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באידיש ופעם בשבועיים בעברית, בשלוחה 2 < 3 (לאחר בחירת השופר)

מפיעים אמונה ומחיים נפשות

מעומק הלב רציתי ממש להודות לכם על "שיחת החברים" המתוקה מדבש שיש בקו. יישר כוח. זה נפלא מאוד, יפה ומשובח. מרתק לשמוע שיחת תלמידי חכמים, שבדבריהם משפיעים אמונה וביטחון על כל עם ישראל. זה נותן לי כח לכל השבוע. תודה רבה לכם.

מפיעים אמונה ורואים ישועות

בתחילת החורף לקחתי שותפות קבועה במוקד הפצה של עלוני השגחה פרטית, למשך שנה שלמה, האת לכות בתי, שתארוס בקרוב. לא עברו שבועיים, ובתי באה בבית האירוסין לזמן טוב. עוד כשבועיים נחגוג בעזרת השם את שמחת החתונה, ואני רוצה להחליף את השם לתפילה, ולבקש שיתפולו עלי, שיהיה לי שפע גדול לכל ההוצאות הרבות של החתונה והנלוים אליה.

י"מ - בית משמש

מפיעים אמונה לכל יהודי בכל העולם

זכו בשותפות קבועה ב'שכונה שלימה'

לזכות שמואל צבי בן יסל קענדל וכל משפחתו, יוסף דב בער בן מלכה וכל משפחתו, פעסיא בת מלכה וכל משפחתה להצלחה בכל העניינים. משה בן מלכה לזיווג הגון במהרה והצלחה בכל העניינים.

זכו בשותפות קבועה ב'מוקד הפצה'

לעילוי נשמת מרים שיינדל בת יעקב יוסף ציפורה פייגא בת שושנה ריזל כל הישועות מעל הטבע בריאות איתנה לאורך ימים ושנים יפה שיינדל בת ציפורה פייגא בריאות איתנה זיווג הגון משרוש נשמתה ושפע פרנסה אסתר ציה בת ציפורה פייגא בריאות איתנה זיווג הגון משרוש נשמתה ושפע פרנסה לזכות התורם ונ"ב לטיים את בניית התוספת בניה בהצלחה וזה יהיה רק לתועלת ולברכה לכל המשפחה בלי שום צער ונזק בכלל ולא יהיה ח"ו עגמת נפש בכלל

קח גם אתה שותפות קבועה בהפצת 'השגחה פרטית' לכל יהודי בכל העולם

ותזכה גם אתה לראות את ההשגחה הפרטית בכל העניינים

התקשר עכשיו

למוקד הישועות 02.6313.742

או בקו 'השגחה פרטית' 02.30.11.300 | שלוחה 6

העברה לבנק / טניג / ת.ד. 5475 ירושלים / פקס 57390056 / פרוטו על שם שער הביטחון

כל התרומות מוכרות למס, לפי סעיף 46

העלון יוצא לאור גם באידיש ואנגלית לקבלת העלון במייל 023011300@GMAIL.COM

מעוניינים להפיץ את העלון? מזמינים להתקשר למשרד ההפצה, בטלפון 02-5866-075 הרחבת את שעות המענה האנושי בין 9:00-14:00